

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 106/72
המ" 214/72

בפני: כבוד מ"מ הנשיא י. זוסמן
כבוד השופט ח. כהן
כבוד השופט ס. עזרני

העותר: מסמך אהמד עדואן

נגד

המשיבים: 1. שר הבטחון
2. המפקד הצבאי לאיזור יהודה והשומרון

בקשה למתן צו-על-תנאי

תאריך הישיבה: י"ג בניסן תשל"ב (28.3.72)

בשם העותר: עו"ד לנגר

בשם המשיבים: עו"ד חשין

1 3

בעתירה זו בתקנתו להורות למשיבים להראות טעם מדוע לא ישחררו את העותר מסעצרו ומדוע לא יסנעו מלגרשו אל מחוץ לשטח המוחזק על ידי צה"ל. הסענה שבעתירה היא, שהעותר הורשע במאי 1968 בבית משפט צבאי בעבירת הסתננות ונדון לחמישים חודשי מאסר. בחודש דצמבר 1971 - כך מוסיף העותר וטוען - משהסתיימה תקופת מאסרו, סירבו המשיבים לשחררו והודיעוהו שהם עומדים לגרש אותו אל הגדה המזרחית. הגירוש לא יצא לפועל הואיל ושלטונות הירדן סירבו לקבל את העותר, והוא הוחזר למשמורת של שלטונות ישראל, ומאז הוא כלוא בכלא חברון. העותר הוא תושב הכפר צוריף ליד חברון, שם מתגוררת משפחתו, היינו אשתו, ילדיו, אם ואחות.

מן ההסברים שקיבלנו הבוקר מסגן פרקליט המדינה מתקבלת תמונה שונה לגמרי מזו שנצטיירה בעתירה. אסנם נדון העותר בבית משפט צבאי לחמישים חודשי מאסר, כאסור בעתירה, אבל חסאו לא היה בהסתננות סתם, כדי לחזור אל חיק משפחתו, אלא כחודש או חודשיים אחרי תום הקרבות, עזב העותר את ביתו ועבר לירדן. טעם המשיך בדרכו לסוריה, והגיע למחנה אימונים של ארגון מחבלים. במחנה עבר

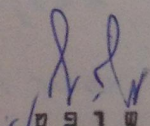

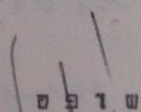
אימונים ולאחר מכן חזר לכפרו הנ"ל, כשברשותו תת מקלע. תת מקלע זה הסתיר בתוך גדר אבנים, והדבר נתגלה בעקבות פעולת סריקה שנערכה על ידי המשטרה, כשבאה לכפרו באוקטובר 1967 והכריזה עוצר. גם זאת נמצאו למדים מהודעת העותר במשטרה, שנתת המקלע האמור במסר לו ביחד עם ארבע מחסניות כדורים "בשביל להלחם ולהרוג יהודים, ולירות על צבא ישראלי", אם כי העותר מוסיף שלמעשה לא ירה אפילו יריה אחת בתת-מקלע זה.

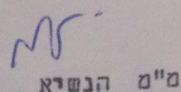
על פי סעיף 3 לצו בדבר מניעת הסתננות מס' 329, שהוצא על ידי מפקד אזור יהודה והשומרון, רשאי מפקד צבאי לצוות בכתב על גירושו של מסתנן מן האזור, בין אם הואשם האדם בעבירה, ובין אם לא הואשם בה. בענייננו אין ספק בכך שהעותר אמנם הסתנן לתוך האזור. לפיכך מוסמך היה המפקד הצבאי להורות על גירושו של העותר מן האזור, כפי שעשה. בינתיים, היינו ביום 27 במרס 1972, ניתן על ידי מפקד האזור צו נוסף המורה על גירושו של העותר מאזור יהודה והשומרון לגדה המזרחית של הירדן.

הצו הנוסף האמור ניתן מכוח תקנה 112(1) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945. נוכח מתן הצו הנוסף האמור נפתחו בפני העותר שערי סעד, שכן על פי תקנה 112(8) לתקנות הנ"ל, הוועדה המייעצת האמורה בתקנה 112 רשאית, אם נתבקשה לעשות כן, לעיין בהשגה על צו הגירוש ולהגיש המלצותיה למטטלה. סגן פרקליט המדינה הודיע לנו שאם יפנה העותר תוך 10 ימים מהיום אל הוועדה האמורה, ימנעו המשיבים מלהוציא את צו הגירוש לפועל, כל עוד לא החליטה הוועדה על השגת העותר, וכל עוד לא הובאו המלצותיה לתשומת לב מפקד האזור. שמענו מבאת כוח העותר, שאנשי ציבור מן הגדה וביניהם ראש עיריית חברון, מוכנים לערוב להתנהגותו הטובה של העותר, ותומכים בבקשתו להשאר באזור. אם אמנם כך הוא, מן הראוי שדברי הממליצים יובאו אף הם בפני הוועדה ובפני השלטונות המוסמכים לפסוק בענין גירושו של העותר. אך אין זה ענין לבית משפט זה לענות בו. העתירה נדחית. ההמרצה מתבטלת.

ניתן היום, י"ג בניסן תשל"ב (28.3.72).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

מ"מ הנשיא

ארכיון א.א.א. ויליאם הוקסלינג
 ימין ב' זינייה נאמול, 24 אלול
 יצא לאור
 בג"צ 106/1972 8.1.72.

בניית המשפט העליון בירושלים בשבת
 כביה משפט גבוה לצדק

מחמוד אחמד עדואן, העצור בכלא
 חברון, ע"י ב"כ עו"ד פליציה
 לנגר מרח' כורש 14, ירושלים.

ה ע ו ת ר

נ ג ד

- (1) שר הבטחון, משרד הבטחון, ירושלים.
- (2) מפקד הצבאי לאיזור יהודה והשומרון
 תת-אלוף רפאל ורדי

המשיבים

ע ת י ר ה

עתירה לצוו על תנאי, המכוון אל המשיבים והדורש מהם
 לבוא וליהן טעם, מדוע לא ישוחרר העותר ומדוע יגורש אל מחוץ לשטח
 המוחזק על ידי ישראל, ומצא יקרא ב' תיול 13

ואלה נימוקי העתירה:

- 1 - העותר נעצר בתאריך 28.10.1967 ע"י שלטונות הבטחון
 ובתאריך 15.5.1968 נדון בבית המשפט הצבאי להמישים חודשי מאסר
 בגין הסתננות, והוא עצור גם עתה בכלא חברון.
- 2 - בתאריך 28.12.71 הסתיימה תקופת מעצרו של העותר, אך
 הוא לא שוחרר והודע לו, מטעם המשיבים, כי הוא לא ישוחרר, אלא
 יגורש כעבור המישה עשר יום לגדה המזרחית של הירדן.
- 3 - בתאריך 5.3.1972 הובא העותר לגשר דמיה או אלנבי והועמד
 מעבר לקו הפסקת האש, אך שלטונות ירדן סרבו לקבלו, והוא הוחזר
 לידי שלטונות הבטחון הישראליים, אשר הובילוהו שוב לכלא חברון.
- 4 - העותר הנו מטופל במספחה בת שלושה ילדים, אשה, אם זקנה
 ואחות אלמנה, הסובלים ממחסור והמשוועים לחזרתו לחיקם.
- 5 - אין בכוונת העותר (שהנו, אגב, אדם חולה) לפעול פעולה
 כל שהיא נגד החוק והוא מוכן להמציא ערבות מכל סוג שהוא באשר לכך.
- 6 - העותר טוען, כי אין למשיבים כל זכות או סמכות חוקית
 לגרשו אל מחוץ לשטח המוחזק ע"י ישראל וכי פעולה זו, אם תבוצע תפגע
 קשות בעותר, אדם חולה, אשר שלטונות ירדן סרבו לקבלו, כאמור, וכן
 בבני משפחתו.

בית המשפט העליון
 כ"ג אדר תשל"ב - 3.72
 י ש ר א ע

7 - העותר רוצה את עונשו כפי שנמסך לו ע"י ביה המשפט
והוא מבקש לצוות על המשיבים לשחררו מן המעצר, שהוא מעצר לפני
הגירוש, כאשר צוו הגירוש חלוי ועומד נגד העותר, וזאת על אף
העובדה, כי שלטונות ירדן סרכו לקבלו. העותר חושש, כי אכן
הגירוש יבוצע הפעם דרך המדבר (וארי ערבה) כפי שזה קרה לרבים
אשר גורשו ער כה.

8 - העותר מבקש שינתן צוו ביניים המכוון אל המשיבים
והדורש מהם להחזיקו בתוך שטח המוחזק ע"י כוחות ישראל עד לסיום
הדיון בעתירה זו.

אי לזאת מבקש ביהמ"ש לתת את הצוו על מנאי המבוקש.

כמו כן, יתבקש ביהמ"ש לעשות את הצוו על מנאי
שיינתן להחלטי ולהייב את המשיבים בהוצאות המשפט לרבות שכ"ש
עו"ד.

פליציה לנגר, עו"ד
כ"כ העותר

תצהיר

אני הח"מ מחמוד אחמד עדואן, תושב הברון.
לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

- 1) הנני תושב הברון, ועצור כעת בכלא הברון. הנני העותר בעתירה המצ"ב.
- 2) הנני להצהיר, כי כל האמור בסעיפים מ-1 עד 5 של העתירה הנו אמת ונכון.
- 3) הנני להצהיר, כי כל האמור בסעיפים מ-6 עד 8 של העתירה, הנו אמת לפי מיטב ידיעתי ואמונותי.

محمد احمد عدوان
חתימת המצהיר/ה

הנני מאשר בזה כי ביום 7.3.72 הופיע/ה בפני עורך דין פליציה לנגר
מר/גב' מחמוד אחמד עדואן
שזה עצמו על ידי תעודת זהות מס'. (המוכר לי באופן אישי) ואחרי שהזרתינו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את הנכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

ס. אלפי עזיון
עורך-דין

חותמת

אני הח"מ מאשר כי ביצעתי את גירוסו של הנ"ל לגדה הסודית
של הירדן ביום _____ טעה _____

(חתימה)

צ ב א ה ג נ ה ל י ש ר א ל

תקנות דרגה (שעת חירום), 1945

במסגרת סכריותי לפי תקנה 112 (1) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945, והואיל והנני סבור כי הדבר נחוץ ומועיל למס הבטחת שלום של הציבור, הנגבש אזור יהודה והסומרון וקיומו של הסדר הציבורי, הנני מצווה כזה כי הכלוא

מחמוד אחמד מחמוד עזאן

יגורם מאזור יהודה והסומרון לגדה המזרחית של הירדן

י"ג בניסן תשל"ב (27 מרץ 1972)

1
2
3
הפאל (ורוי), תת-אלוף
מפקד אזור
יהודה והסומרון

אני המו"מ מאשר כי בצעתי את הברום של הנ"ל לגדה המזרחית של הירדן

כיום _____ בטעה _____

חתימה

מס' אישי דרגה מס מטפחה ופרטי

תיק בימ"ש 125/68
תיק הביעה: 74 48/68
תיק פ.א.: 64/68

בית דין צבאי
חברון

במשפט שבין: התובע הצבאי - המאשים
- נגד -

1. מחמוד אחמד עזואן יליד 1933
מכפר צוריק (כעת במעצר)

כתב אישום

הנאשם הנ"ל מואשם בזה בעבירות הבאות:

פרט ראשון:

מהות העבירה: השתייכות להתאגדות בלתי חוקית, עבירה לפי התקנה 85(1) (א) לתקנות ההגנה (שעה חירום) 1945.

פרטי העבירה: בין החודשים אוגוסט-אוקטובר 1967, באזור יהודה והשומרון היה הנאשם חבר בהתאגדות בלתי חוקית, היינו בארץ אל עטיפה.

פרט שני:

מהות העבירה: הסחנת מזויינת, עבירה לפי סעיף 3 לצו בדבר מניעת הסחנות (אסור הגדה המערבית) (כס" 106) השכ"ז - 1967.

פרטי העבירה: בתאריך בלתי ידוע בין החודשים אוגוסט-אוקטובר 1967 נכנס הנאשם לאזור ביודעין ושלא כדין, כשהוא מזויין בתמ"ק שמייסר.

פרט שלישי:

מהות העבירה: החזקה נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 46 (1) לצו בדבר הוראות בטחון.

פרטי העבירה: בתאריך אוגוסט - אוקטובר 1967, החזיק הנאשם ברשותו תמ"ק שמייסר ו-4 מחסניות עם כדורים לתמ"ק ללא תעודת היחר מאת המפקד המבאי או מטעמו.

ירנתן לבני מ"ש
צבא תובע

ת. התקנה 85.5.68
ת. הוסיפה 85.5.68
מ.ס. ר.ת.ק. 125/68

רשימת עדי החביעה:

1. 17072 במל כפרי, החנת חברון, הוסיפה מ.א. הוסיפה
שיביא עמו מוצג 10/68

2. שוסר שבבו אלי, החנת חברון.

צבא הגנה לישראל

תיק מס' 135/68
מס' 135/68
מס' 135/68
מס' 135/68
מס' 135/68
מס' 135/68

בית המשפט הצבאי

לפני חבריו

המשפט שבין

התובע הצבאי

המאשים

נגד

המאשם אוחזו במסרו נדואן יליד 1933 מספר נורדיף (ענה בטפגד)

הנאשם

ג ז ר ד ר

תיק בים"שוחב/68/135

בהתחשב עם בקשת התובע וטענות הסניגור אבי מסיל על הנאשם את העבשים מדלהלן:

בגין הפרט ה - 1 : 24 חדשי מאסר

בגין הפרט ה - 2 : 50 חדשי מאסר

בגין הפרט ה - 3 : 24 חדשי מאסר

תקופת המאסר תהיינה חופפות.

(-)

תאריך: 25.5.68

